

КИЇВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

УХВАЛА про відмову в забезпеченні позову

12 вересня 2018 року

810/4706/18

Суддя Київського окружного адміністративного суду Балаклицький А.І., розглянувши у м. Києві заяву депутата Київської обласної ради Запаскіна Максима Романовича про забезпечення позову в адміністративній справі за позовом депутата Київської обласної ради Запаскіна Максима Романовича до Білоцерківської міської ради Київської області, Виконавчого комітету Білоцерківської міської ради Київської області про визнання протиправним та скасування рішення,

В С Т А Н О В И В:

Депутат Київської обласної ради Запаскін Максим Романович звернувся до Київського окружного адміністративного суду з позовом до Білоцерківської міської ради Київської області, Виконавчого комітету Білоцерківської міської ради Київської області про визнання протиправним та скасування рішення Білоцерківської міської ради від 30.08.2018 №2538-55-VII "Про придбання у комунальну власність територіальної громади м. Біла Церква об'єкта нерухомого майна".

Разом із позовною заявою позивачем подано до суду заяву про забезпечення позову, в якій просить суд заборонити відповідачам до набрання законної сили рішенням суду у даній справі вчиняти наступні дії:

- оформлювати та підписувати угоду про купівлю об'єкта нерухомого майна - незавершене будівництво нежитлової будівлі літ. "А-5" 76% готовності, загальною площею 4728,5 кв.м., який розташований за адресою: Київська область, місто Біла Церква, вулиця Театральна, будинок 5, підписувати акти прийомки-передачі;

- виділяти та перераховувати кошти щодо придбання вищевказаного майна у комунальну власність у громадян Ходаківського П.М. і Сокирко Н.Г.

В обґрунтування заяви про забезпечення позову позивач зазначає, що Білоцерківською міською радою прийнято рішення від 30.08.2018 №2538-55-VII "Про придбання у комунальну власність територіальної громади м. Біла Церква об'єкта нерухомого майна", згідно з яким вирішено придбати у фізичних осіб Ходаківського П.М. і Сокирко Н.Г. в комунальну власність територіальної громади м. Біла Церква право на будівництво адміністративно-торговельного комплексу та об'єкт нерухомого майна - незавершене будівництво нежитлової будівлі літ. "А-5" 76% готовності, загальною площею 4728,5 кв.м., розташованого за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Театральна, 5.

Також, позивач зазначив, що вказаним рішенням було затверджено проект договору купівлі продажу об'єкту незавершеного будівництва та визначено ціну купівлі-продажу об'єкту незавершеного будівництва у сумі 23955763,00 грн., в тому числі ПДВ 3992627,17 грн.

Позивач вважає, що вказане рішення є очевидно протиправним, оскільки

виконання такого рішення призведе до необґрунтованих та нецільових витрат з міського бюджету на суму ПДВ 3992627,17 грн., включеного в ціну об'єкту незавершеного будівництва, оскільки жодна із сторін договору купівлі-продажу не зареєстрована платником податку на додану вартість та така операція не є предметом оподаткування податком на додану вартість в розумінні Податкового кодексу України.

Внаслідок цього, позивач зазначає, що нежиття заходів забезпечення позову може ускладнити або зробити неможливим виконання судового рішення, прийнятого за результатами розгляду даної справи, оскільки розгляд правомірності прийнятого рішення може зайняти час, протягом якого усі правочини будуть оформлені, а усі кошти будуть сплачені.

Розглянувши заяву про забезпечення позову, суд дійшов висновку, що вона задоволенню не підлягає з таких підстав.

Відповідно до положень статті 150 Кодексу адміністративного судочинства України, суд за заявою учасника справи або з власної ініціативи має право вжити визначені цією статтею заходи забезпечення позову. Забезпечення позову допускається як до пред'явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо:

- 1) нежиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду; або
- 2) очевидними є ознаки протиправності рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, та порушення прав, свобод або інтересів особи, яка звернулася до суду, таким рішенням, дією або бездіяльністю.

Згідно з частинами першою та другою статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України позов може бути забезпечено: 1) зупиненням дії індивідуального акта або нормативно-правового акта; 2) заборонаю відповідачу вчиняти певні дії; 3) встановленням обов'язку відповідача вчинити певні дії; 4) заборонаю іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору; 5) зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку.

Суд може застосувати кілька заходів забезпечення позову. Заходи забезпечення позову мають бути співмірними із заявленими позивачем вимогами. Суд також повинен враховувати співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить заявник, із наслідками вжиття заходів забезпечення позову для заінтересованих осіб.

Частиною першою статті 152 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що заява про забезпечення позову подається в письмовій формі і повинна містити, зокрема, обґрунтування необхідності забезпечення позову, а також захід забезпечення позову, який належить застосувати, з обґрунтуванням його необхідності.

З аналізу наведених норм вбачається, що обов'язковою передумовою вжиття заходів забезпечення позову є обґрунтованість відповідних вимог сторони, в тому числі й із зазначенням очевидних ознак протиправності оскаржуваних рішення, дії або бездіяльності, очевидної небезпеки заподіяння шкоди правам, свободам та інтересам останньої, неможливості у подальшому без вжиття таких заходів відновлення прав особи та обов'язковим поданням доказів наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу забезпечення позову. При цьому, ознаки протиправності повинні бути пов'язані саме з порушеними правами, свободами чи інтересами.

Отже, метою забезпечення позову є вжиття судом заходів щодо охорони матеріально-правових інтересів позивача від можливих недобросовісних дій з боку відповідача, щоб забезпечити позивачу реальне та ефективне виконання судового рішення, якщо воно буде прийняте на користь позивача, в тому числі з метою запобігання потенційним труднощам у подальшому виконанні такого рішення.

Забезпечення позову по суті - це обмеження суб'єктивних прав, свобод та інтересів відповідача або пов'язаних з ним інших осіб з метою забезпечення реалізації в

майбутньому актів правосуддя і задоволених вимог позивача (заявника).

Тобто, прийняття рішення про забезпечення позову можливе лише в разі наявності обгрунтованого припущення, що нежиття заходів забезпечення може у майбутньому ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду чи привести до потреби докладати значні зусилля та витрати для відновлення прав та інтересів позивача або є очевидними ознаками протиправності оскаржуваного рішення та порушення прав позивача цим рішенням.

Дослідивши підстави, на яких ґрунтується заява про забезпечення позову, суд дійшов висновку про недоведеність позивачем існування визначених у статті 150 Кодексу адміністративного судочинства України обставин, за наявності яких суд може вжити заходи забезпечення позову.

Посилання заявника на те, що не вжиття обраних заходів забезпечення позову може ускладнити або зробити неможливим виконання судового рішення, прийнятого за результатами розгляду даної справи, оскільки розгляд правомірності прийнятого рішення може зайняти час, протягом якого усі правочини будуть оформлені, а усі кошти будуть сплачені на виконання оскаржуваного рішення, не підтверджені жодними доказами чи поясненнями, окрім тверджень про протиправність рішення Білоцерківської міської ради від 30.08.2018 №2538-55-VII "Про придбання у комунальну власність територіальної громади м. Біла Церква об'єкта нерухомого майна".

При цьому, суд звертає увагу, що у даному випадку така обов'язкова умова для забезпечення адміністративного позову, як "наявність очевидних ознак протиправності оскаржуваного рішення", може бути виявлена судом тільки на підставі з'ясування фактичних обставин справи, а також оцінки належності, допустимості і достовірності як кожного доказу окремо, так і достатності та взаємного зв'язку наявних у матеріалах справи доказів у їх сукупності.

Тобто, на даному етапі суд позбавлений можливості встановити наявність очевидних ознак протиправності оскаржуваного рішення. Крім того, встановлення ознак протиправності оскаржуваного рішення є фактично вирішенням адміністративного спору по суті, враховуючи предмет позову, що є неприпустимим на даній стадії судового процесу.

Суд також наголошує, що відповідно до приписів чинного законодавства, у випадку звернення сторони з вимогою про забезпечення позову, заявник повинен обґрунтувати причини звернення із такою вимогою. З цією метою обов'язковим є подання доказів наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу до забезпечення позову.

Водночас, позивачем не наведено та не надано жодних доказів існування очевидної небезпеки заподіяння шкоди його правам та інтересам до ухвалення рішення у адміністративній справі.

Крім того, не надано позивачем і будь-яких доказів на підтвердження того, що нежиття заявлених заходів забезпечення позову може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або для ефективного захисту, поновлення порушених чи оспорюваних його прав або інтересів, за захистом яких він звернувся до суду, потрібно буде докласти значних зусиль.

Враховуючи викладене, суд приходить до висновку, що заява про забезпечення позову є необґрунтованою та такою, що не підлягає задоволенню.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 150-154, 243, 248 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

у х в а л и в:

У задоволенні заяви депутата Київської обласної ради Запаскіна Максима Романовича про забезпечення позову - відмовити.

Копію ухвали видати (надіслати) учасникам справи.

Ухвалу про забезпечення позову або про відмову у забезпеченні позову може бути оскаржено. Оскарження ухвали про забезпечення позову не зупиняє її виконання, а також не перешкоджає подальшому розгляду справи.

Ухвала набирає законної сили негайно після її проголошення. Ухвала, постановлена судом поза межами судового засідання або у судовому засіданні у разі неявки учасників справи, під час розгляду справи в письмовому провадженні, набирає законної сили з моменту її підписання.

Апеляційна скарга на ухвалу суду подається до Київського апеляційного адміністративного суду протягом п'ятнадцяти днів з дня її проголошення. Якщо у судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини ухвали суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, апеляційна скарга подається протягом п'ятнадцяти днів з дня складення повного тексту ухвали.

Відповідно до підпункту 15.5 пункту 1 Розділу VII "Перехідні положення" Кодексу адміністративного судочинства України до початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні скарги подаються учасниками справи до або через Київський окружний адміністративний суд.

Суддя

/підпис/

Балаклицький А. І.

З оригіналом згідно

Помічник судді

[Handwritten signature]

Гаврилова С.В.

КИЕВВЛАСТІ

прошито, пронумеровано
кількість аркушів

помічник судді

С.В.Гаврилова

*311*1377357*1*2*